

sidste Gang, og Kongen stadfæster det, da er Sagen afgjort (Nei, Nei!), da er Sagen grundlovmæssigt afgjort (Nei, Nei, Jo!); thi, da er efter den gamle Grundlovs § 100 de af os saaledes vedtagne 4 Paragrapher blevne Grundlov. Hvorvidt det nu i Aalebning af § 5 kan være grundlovmæssigt, at den danske Rigsdag afgjør, om den nye grundlovmæssigt antagne og stadfæstede Grundlov maa eller ikke maa træde i Kraft samtidig med den bekendte Fællesforfatning, det veed jeg ikke for vist, men jeg tvivler meget derom; men, hvad jeg veed for vist, det er, at den danske Rigsdag ved intet saadant Nei kan tilintetgjøre det Ja, hvorved de 4 Paragrapher ere blevne det saakaldte Kongeriges Grundlov, og, da den danske Rigsdag ingen Stemme har om, naar Fællesforfatningen skal træde i Kraft, hvilken desuden for en stor Deel er traadt i Kraft, saa veed jeg ikke, hvad den danske Rigsdags Nei enten skulde betyde eller skulde bevirke. De, som derfor raade os at opstætte vor Modstand imod Indskrænkningen af Danmark's Riges Grundlov til de 4 Paragrapher under nærværende Omstændigheder, indtil de ere blevne Grundlov, maae enten være meget forblindede, eller ogsaa spille de aabenbar Gjak med os, og de ville lee høit, naar vi, efterat have ophøiet de 4 Paragrapher til Grundlov, vilde tale om deres Mangler som Noget, der forhindrede os i at lade dem træde i Kraft. Naar derfor Regjeringen ikke vil give os Sikkerhed for, at hvad der end staa r eller kommer til at staae i Fællesforfatningen, og hvad der end maatte fattes i Dpregningen af Kongerigets særlige Anliggender, saa skulde dog alle de Sager, som hidtil have hørt enten under Justitsministeriet, Indenrigsministeriet eller Cultusministeriet, fremdeles betragtes og behandles som Kongerigets særlige Anliggender, som skulde afhandles med den danske Rigsdag, og at Danmark ikke af sine særlige Indtægter skal bidrage Mere til de fælles Udgifter, end Regjeringen kan forenes med den danske Rigsdag om — naar Regjeringen ikke vil det, da maae vi Jaa eller Maae, der ikke ville opgive den Rest af folkelig Frihed og Velstand, der endnu under Fællesforfatningen muligen kan nydes, nødven-

digviis sige Nei til denne Indskrænkning af Danmark's Riges Grundlov, der uden anden Sikkerhed vilde sætte Alt, hvad der udvortes eller indvortes er værd at eie, paa Spil, og det paa et Spil, som for menneffelige Dine umuligt kan lykkes. Det er min Stemme.

Monrad: Da den ærede Rigsdagsmand ikke har stillet noget Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling, og da jeg formoder, at Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling ikke vil blive negtet, finder jeg mig ikke foranlediget til at yttre mig videre paa dette Standpunkt af Sagen.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Grundlovsbestemmelsens § 1:

Grundloven af 5te Juni 1849 indskrænktes til at gjælde for Kongeriget Danmark's særlige Anliggender.

vedtoges med 73 Stemmer mod 3.

2) Grundlovsbestemmelsens § 2:

Kongeriget Danmark's særlige Anliggender ere:

Justits- og Politivæsenet (med Undtagelse af den Deel, der er overdragen Krigsmagten), derunder den almindelige Lovgivning vedkommende borgerlige Forhold, Forbrydelser og Rettergang;

Tilveiebringelsen af det Mandskab til Land- og Søhæren, som ifølge de bestaaende Planer eller de fra den lovgivende Magt for de særlige Anliggender udgaaede Love skal leveres fra Kongeriget;

Tilveiebringelsen af de Heste, Levnetsmidler, Foder, Qvarteer og lignende Naturalforbrødenheder, som Kongeriget paa samme Maade forpligtes til at skaffe tilveie;

Kirke- og Underviisningsvæsenet med de under Samme hørende Læreanstalter, med Und-